

skammelig Maade. I al Almindelighed maa jeg fastholde, at saa længe der findes et stort Parti mellem Arbejderne, der be-
tragter sig som berettiget til, naar det passer det, at nedlægge Arbejdet, saa længe maa efter mit Skøn, hvis der skal være Balance i Tingene, en Fabriksbestyrer have Lov til at afskedige en Arbejder, naar han tror, at det er nødvendigt eller ønskeligt for at bevare sunde og gode Arbejderforhold paa Fabrikken.

Jeg vender mig dernæst til den ærede Folketingsmand for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. I. Jensen). Han omtalte en Fejltagelse, som den tidligere Krigsminister gjorde sig skyldig i ved at udtale, at Soldater, der døde i Tjenesten, blev begravede paa Statens Bekostning. Deri, at det er en Fejltagelse, har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Det har forbavset mig meget, at min Forgænger har været saa distrait, at han har kunnet sige det, da det er en gammel Bestemmelse, som skriver sig fra Arilds Tid — i det mindste har jeg kunnet efterspore den til 1818 — at Soldaternes Begravelse blev afholdt af deres Efterladenskaber, og at Staten først traadte hjælpende til, naar der ikke fandtes saadanne. Derimod finder jeg, at den Bestemmelse er meget uheldig, og der er allerede gjort Forarbejder eller rettere et Udkast til forandrede Bestemmelser med Hensyn til dette Forhold. Disse Bestemmelser skulde da gaa ud paa, at Staten besørger den afdøde Soldats Begravelse paa Garnisonsstedet, for saa vidt de paarørende ikke enten selv ville besørge Begravelsen eller forlange Liget sendt hjem. Hvis de paarørende forlange, at Liget skal føres hjem, skal Staten være forpligtet til at besørge Ligets Transport til Udgift for Statskassen til de paarørendes nærmeste Jærnbane-station. Med Hensyn til de nærmestes Rejser til Soldater, der ligge under kritiske Sygdomsforhold, saavel som til deres Begravelse, — ved de nærmeste forstaar jeg Forældre og Hustruer — da bør Udgiften til disse Rejser, naar der er Trang til Stede, afholdes af Staten. Jeg haaber, at den ærede Folketingsmand i det hele taget vil være tilfreds med saadanne Bestemmelser, og jeg haaber, at man i al Almindelighed her vil være tilfreds med

dem. Jeg skal til sin Tid tillade mig at forhandle med Finansudvalget om den Sag. Det vil naturligvis koste nogle Penge, men saa vidt jeg kan skønne, vil det — jeg indrømmer, det er et meget løst Overslag — næppe blive mere end et Par Tusinde Kroner. Medens jeg saaledes paa dette Omraade er enig med det ærede Medlem, er jeg ikke saa enig med ham, naar han mente, at Grunden til den desværre ret hyppige Sygelighed hos Rekrutterne i den første Tid efter Indkaldelsen skulde skrives fra, at de fryse. Jeg maa sige, at jeg har den Anskuelse, at hvis de fik megen Kakkelovnsvarme samtidig med, at de i det barske Klima skulde staa ude, hvad der er nødvendigt under Øvelserne, enten i fri Luft eller i Eksercerhuset, vilde de være mere udsatte for Forkølelse. Men i øvrigt maa jeg sige, at baade hvad det ærede Medlem her og hvad jeg mener, i Grunden kan være ganske ligegyldigt; dette Spørgsmaal maa sandelig Lægerne afgøre, og Lægerne ere netop i Færd med og have allerede længe beskæftiget sig med Undersøgelser om, hvad der mulig kunde gøres for at raade Bod paa denne Sygelighed. Hovedgrunden kan jo ikke fjernes, nemlig den, at de unge Mennesker komme fra deres Hjem og bringes ind under helt andre Forhold paa Kasernen. Er jeg her uenig med det ærede Medlem, saa maa jeg sige, at jeg forstaar ham slet ikke, naar han gaar saa vidt, at han siger, at vore Soldater fryse ihjel. Det var da en skrækelig Historie; det minder mig om denne Nordpolsfærd med Isbjørne og Termometre, hvori Kvægsølvet var frosset. Ja, naar han endda blot havde sagt, at de vare lige ved at fryse ihjel, vilde jeg have fundet mig i det. Det er ikke saa slemt, der er mange Mennesker, baade mange Mandfolk og navnlig mange Damer, der bruge det Udtryk: „Vi vare ved Gud i Himmelen lige ved at fryse ihjel“. Det mærkelige er, at de alligevel altid slippe godt fra det.

Jeg vender mig nu til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Piper), der omtalte forskellige Ulemper, som Beboerne i hans Kreds havde af at ligge i Nærheden af en stor Tropicentralstation. Det skulde være mig meget kært, om jeg kunde fjerne disse Ulemper, men jeg kan